राष्ट्रिय.

1. राम्, रामते (शब्दे) Duarup. 16,25. heulen, schreien: स्रार्ततरं ररामे (प्यादः) Spr. 1603. चिकी कुचीति रामते मारिका वेश्ममु स्थिताः R. 6,11, 42. act.: काका गोमायवा गृधा रामित्त च मुमैरवम् 36. मारमानां च रामिताम् 3,76,14. काक कार्कात रामतम् (वाशतम् ed. Bomb.) MBH. 8,1941. मारस्य ३व रामत्यः (वाशत्यः ed. Bomb.) 11,532. — Vgl. 1. रम्.

— intens. laut schreien, — wehklagen. इमे ते भातरः — रारास्यमा-नास्तिष्ठति (वावाश्यमानाम् ed. Bomb.) MBu. 12,389.

— परि mit Geschrei begleiten: नदत्तं पाञ्चत्रन्यम् — समत्तात्पर्यरासत्त (पर्यवाशत्त ed. Bomb.) रासभा: MBn. 16, 49.

2. TH verleihen u. s. w. s. u. 1. TI.

TH m. 1) ein best. Hirtenspiel, ein Tanz, den Krshna mit seinen Hirtinnen aufführte, TRIE. 3,3,449. H. an. 2,589. Med. s. 10. Har. 176. HARIV. 8412. Gir. 1,43. 48. VP. 533. fg. Bulg. P. 2,7,33. 3,2,14. 55-ट्यामाः कल्याएयः 10,47,38. Panéan. 1,12,55. 62. 2,3,36. 39. 3,12,2. Verz. d. Oxf. H. 75, b, 28. 128, b, 21. 145, b, No. 306. ੰਸ਼ੀਤਾ 26, b, 47. 27, a, 11. Buig. P. 10, 33, 2. Pankar. 2, 3, 66. भद्दोत्सव 1, 10, 67. 11, 1. हासोत्सव Buag. P. 10,33,3. ेगाष्ट्री 16. 47,44. Pankar. 3,12,3. ेप्रण-त्र HARIV. 8406. रामेश्वर Verz. d. Oxf. H. 21, a, 39. रामेश्वरी PANEAR. 1,12,61. 2,3,65. 4,48. 5,30 (राशे egedr.). राधा रासेश्वरी रासवासिनी (= रासमएउलवासिनी), रासकेश्वरी Вваниачаю. Р. 17 im ÇKDa. रसा-धिष्ठात्रो Pankar. 2,3,65. ेपात्रा Wilson, Sel. Works I,128. 130. Vamaивсульнатантва 54 und Utkalakalika im ÇKDs. °न्एउल Kṛshṇa's Spielplatz Buag. P. 10,33,6. Pankar. 1,7,60. 2,3,21.66.5,18. Verz. d. Oxf. H. 21, a, 39. b, 4. 24, b, 45. THISAI PANEAR. 2, 4, 49. — 2) Spiel überh. Buag. P. 3,9,14. 5,2,12. 8,19.13,17. — 3) Geschrei von verschiedenen Seiten (নালোকুলা) und Laut, Ton überh. (धान) H. an. Med. — 4) = সা-षापञ्चलक Taik. H. an. Med.; nach ÇKDa. enthält das zusammengesetzte Wort zwei Bedeutungen; Rede und Fessel Wilson. — द्वासद UTTABAR. 44,5 (neuere Ausg.) zerlegt Benfey in ह्रास + द und jenes in हुस् + राप्त disagreeable speech; es ist aber mit der älteren Ausg. 33,11 द्वासद zu lesen.

্যানক m. n. einer Art von Schauspielen Sah. D. 548. Schol. zu Dagar. 1,8; vgl. Einl. S. 6. 7. und নাত্ৰত.

1. THA (von THAI Zunge) adj. zur Zunge in Beziehung stehend, schmeckbar: TH P. 4,2,92, Sch.

2. रासन fehlerhaft oder v. l. für वाशन in घोर ः.

ई।सभ (von 1. रस्) Unâdis. 3, 125. m. Esel, Eselhengst Naigh. 1, 15. AK. 2, 9, 78. H. 1256. Halâi. 2, 125. कर्। योगी वाजिना रासेभस्य der Açvin RV. 1,34,9. 116,2. 8,74,7. विमोचनं वाजिना रासेभस्य des Indra 3,53,5. उपास्थाद्वाजी धुरि रासंभस्य 1,162,21. ТВп. 5,1,5,7. Çâйкн. Вп. 18,1. Çат. Вп. 6,1,4,11. 3,4,23. 2,3. 4,4,3. Кâті. Çп. 16,2,4. Рап. Gпр. 3,15. रासभाराव МВн. 1,4508. रासभाराय 7,1001. 14,2239. 15,210. (तम्) पर्यरासन (पर्यवाशत्त ed. Bomb.) रासभाः 16,49. ्युत्ता रथः R. Gonn. 2,71,15. 19. Verz. d. Ох. Н. 51,6,27. Suçn. 1,135,9. यः स्पृश्रेद्रासभम् — सचेलं स्नानमृद्धिं तस्य पापप्रशास्य Spr. 2457. Внас. Р. 3,17,12. Мак. Р. 48,26 (राष्ट्राभ). Жевев, Казылас. 284,3. रासभी f. Eselin Çabdan. im ÇKDn. МВн. 13,1879. fg. Райбат. 215,9. — Vgl. ऋषभ, कर्भ, कल्भ,

गर्दभ, लुषभ, वृषभ, शर्भ, शलभ

रासभसेन m. N. pr. eines Fürsten LIA. II,760.

रासायन adj. von रसायन Suça. 2,157,7.

रासिन Fehler oder v. l. für वाशिन in घार .

रासेर्स (रासे, loc. von रास, + रस) m. रासेर्सा रससिडबली शृङ्गार-ल्हासयाः। षष्ठीजागरके रसगोष्ट्याम् H. an. 4,332. रासेर्सस्तु गोष्ट्यां स्या-हासशृङ्गारयार्गप ॥ रससिडिरसावासषष्ठीजागरके ऽपि च। Мвр. s. 60.fg. = उत्सव Саврав. im СКОв. = परिकास барары im СКОв.

रोस्ना (रास्ता Unadis. 3, 15) f. 1) Gurt (vgl. रशना, रिम्न) VS. 1, 30. 11, 59. 38,1. Çat. Br. 6,2,2,25. 5,2,11. 13. — 2) Bez. zweier Pflanzen; = रिन Trie. 3,3,255. a) Mimosa octandra Roxb., ein dorniger Schlingstrauch AK. 2, 4, 5, 5. H. an. 2, 281. Med. n. 17. — b) die Ichneumonpflanze AK. 2, 4, 4, 2. H. an. Med. Ratnam. 49. Suça. 1,131,14. 146,3. 2,38,8. 93,20. 130,3. 416,8. Çârãg. Saña. 2,2,81. राष्ट्रा 57. fg.

रास्नाका s. Bändchen: तस्मादियमसरा रुनू रास्नाकेव Кराम. 25,9.

राह्माव (von राह्मा) adj. mit einem Gurt versehen: राह्मावमैन्द्रवाय-वपात्रम् Çat. Ba. 4,1,5,19. Kâtj. Ça. 9,2,5.

रास्पिन adj. nach Comm. rauschend, geräuschvoll Nia. 6,21. प्र वे। नपातमपा कृषाध प्र मांतरा रास्पिनस्यायाः प्र. 1,122,4.

रास्पिर बताः मातुष्पदे पर्मे शुक्त श्रापोर्चिपन्यवी रास्पिरासी श्रामन् RV. 5,43,14. nach Sas. die Stotarah Hotar u. s. w.

TIFU in III o adj. Beiw. Krshna's Pankar. 4,8,16.

उन्हति m. patron. gaņa पैलादि zu P. 2,4,59.

राङ्चि m. patron. von राङ्क ebend.

(von হরিন) n. am Ende eines comp. das ohne-Etwas-Sein, Nichthaben Sau. D. 243, 6. 282, 18. Sarvadarganas. 144, 22.

ाहिल m. N. pr. eines Mannes Raca-Tar. 8, 1306.

रिक्क (wohl von भि) Ugeval. zu Unadis. 1,1. der Ergreifer (vgl. यह), Bez. des Damons, der Sonne und Mond packt und dadurch die Verfinsterung derselben bewirkt; er ist nach dem Epos ein Sohn Viprakitti's (Viprakit's) und der Simhika. Bei der Quirlung des Oceans mischte er sich unter die Götter, trank von dem Unsterblichkeitstrank, ward aber von Sonne und Mond dem Vishnu verrathen, der ihm dafür den Kopf abschlug. Der unsterblich gewordene Kopf rächt sich nun an Sonne und Mond, indem er sie zu Zeiten verschlingt. Råhu wird auch zu den Planeten gezählt. Ueber das Verhältniss des Mythus zu der wissenschaftlichen Theorie von den Eklipsen wird Varah. Bru. S. 5, 1. fgg. gehandelt; vgl. Siddhantagir., Goladhi. 8, 9. fg. und den Commentar dazu. Als Ursache der Finsternisse ist Rahu - der Drachenkopf, der aufsteigende Knoten des Mondes oder, was dasselbe ist, die Abweichung in Breite (विद्याप) der Mondbahn von der Ekliptik; vgl. Sunjas. 2, 6. VARÂH. BRH. S. 5, 5. Auch die Eklipse selbst (z. B. 20, 6. 34, 15) und namentlich der Moment des Eintritts der Finsterniss (z. B. 103, 1) wird durch Rahu bezeichnet. AK. 1,1,2,28. 3,4,20,233. Taik. 1,1,94. H. 121. 220. Halis. 1,49. AV. 19,9,10. राह्र राजानं त्सरति स्वरत्तम् Kaus. 100. ंचार AV. Panic. in Ind. St. 1,87. MBu. 1,1161.fgg. 1266.fgg. 2539. 3,13477. HARIV. 216. 12188. fg. 12464. fg. 12503. fg. 13226. 14291. VP. 140. 148. 240. Buag. P. 5,23,7. 6,6,35. 18,12. शतशीर्ष Hariv. 13052. fg. 13188.